

PROBOUZEJÍCÍ SE

V parku se probouzím, v křoví...
(Taštičku vzali mi... kalhotky svlékli,
cosi tam lepká, snad sliny tam stekly.)
Na nebi podivné kovy

svítání tavisí... Už příští
stín křídel břízy mi opadat hrozí
do tváře... Zle mi... A z úvozu vozy
vzduchem hřmí, dálnicí sviští.

Policajt přichází. „Zvedej se!“ káže.
Hrubý je. Spěchá. A chce do mne vrážet.
V holubím hejnu má pramáť

odlétá za střechy... Nechce mě znáti.
Hlas za mnou letí, jak zpitá se klátím:
„Špína seš! Zameť se sama!“